

Městské bydlení Na Knížecí

Autor: Deáková Petra

Bytový dům s velmi účelnou dispozicí svou nárožní polohu zvýrazňuje pouze neodstoupením rohové partie fasády, přesto to v perspektivních pohledech působí přesvědčivě. Ztvárnění fasád odpovídá spíše předměstskému developmentu, než doplnění městské blokové zástavby. V lapidární hmotě s výraznými žluto-oranžovými okny a doplňky nelze nevidět odkaz na některé zdařilé architektonické intervence z 80. Století. Industriálnost, kterou si s tímto stylem spojujeme pak lze nalézt i v řešení řady detailů stavby.

Architektonicko-stavební část je bez zásadnějších výhrad, nerozumím jen významu celoplošných podhledů, výrazně snižujících světlosti všech místností. Drobné nejasnosti se objevují v některých detailech a skladbách konstrukcí, které jsou jinak popsány velmi podrobně. Jde např. o pryžovou dilataci tl. 50mm ve skladbách S05, S10, problematické nalepení keramického obkladu na minerální zateplení fasády (S03) nebo silnovrstvou omítku na sádrokartonové desce (S11). U detailů jde zejména o okraje balkonů a jejich odvodnění (D18 – izolant+žaluziová schránka na čele lodžie a D19 – odvodnění balkonu a okraj dlažby na zábradlí).

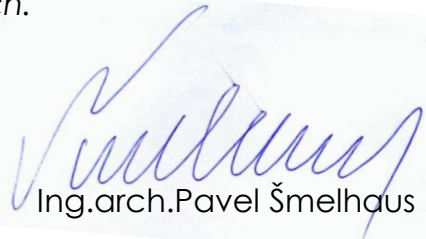
Tak jako u dalších prací z ateliéru je navržen koncept společného parkovacího suterénu, nad nímž jsou individuální, samostatně projektované domy, základy tedy moc k hodnocení nejsou a bohužel chybí i výkres požárně- bezpečnostního řešení tohoto podlaží. V části D.1.2 chybí akustické oddílování schodiště, jinak se zdá, že jsou podchyceny všechny prostupy z profesí, což bývá často opomíjeno.

Technika prostředí staveb je standardně zpracovaná, nechybí ani správně navržený systém pro distribuci užitkové vody. Dimenze VZT potrubí jsou poněkud podceněné a do instalačních šachet daných rozměrů by se navržené instalace umístit nepodařilo, zejména byl –li zvolen systém distribuce tepla s rozdělovačem pro jednotlivá podlaží v kotelně. Pro zachování celistvého nebytového prostoru v přízemí jsou stoupačky v pohledu nad 1. NP svedeny do zázemí, což je prostorově i technicky náročné, ale realizovatelné (výkres D.3). Problematickým je jen odvodnění – např. dlouhé zaústění dešťových vod ze dvora do akumulární nádrže by spádově takto nevyšlo (výkres D.2) a ve výkrese střechy (D.7) se objevují nevyřešené kolize prvků VZT se střešními vtoky a spádováním krytiny.

Interiér koresponduje s vnějším výrazem stavby a rozvíjí jeho industriální duch použitím výrazně barevných a kovových prvků. Nejpoutavější je průběžná stěna v zrcadle schodiště přes celou výšku stavby, oboustranně obložená lakovaným perforovaným plechem. Zde jen výtka k praktičnosti - cokoli vhozené do dutiny stěny bude prakticky neodstranitelné.

Celkově jde o plně vyhovující práci, která sice nepřináší nijak invenční koncepci, ale neobsahuje zásadní chyby v použitých technických řešeních.

Navržené hodnocení: **B**

Ing.arch.Pavel Šmelhaus